

af Statsregnskabet for 1852—53, ogsaa skulle være gjældende for Behandlingen af Revisorerne's Beretning med Hensyn til Statsregnskabet for 1853—54 og 1854—55. Der foreligger saaledes en Beslutning fra begge Thing om denne Behandlingsmaade; og det vil altsaa nu mellem Formændene være at afgjøre, i hvilket Thing disse Sager først skulle behandles. Forudsat at dette bliver Landstinget, antager jeg, at det er Thingets Mening, at Antallet af Udvalgets Medlemmer ligesom tidligere bliver fastsat til 5 (Dphold). Dette er saaledes vedtaget.

Vi gaae dernæst ifølge Dagsordenen over til at vælge 3 Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende Udkast til Lov om Udvælsen af Færgerettigheden i Kjøbenhavn.

Udvaldet af Stemmegivningen var følgende. Der var afgivet 32 Stemmesedler; den fordrede Pluralitet var saaledes 11 Stemmer. Valgte bleve: Dispatcheur Wesfely med 32, Professor Bjerring med 29, Amtmand Lehmann med 19 Stemmer (Justitsraad Drieser erholdt 12 St.).

Ifølge Dagsordenen freder man derefter til Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende Udkast til Lov om Afløsning af Forpligtelsen til at erlægge Brokorn og Bropenge.

Ved dette Valg afgaves 31 Stemmesedler; den befalede Pluralitet var altsaa 11 St. Valgte bleve: Statsraad Tang med 31, Fabrikfører M. P. Bruun med 31, Justitsraad v. Stöcken med 27, Agent Lüghöfft med 27 og Proprietair Faurshou med 24 Stemmer.

Formændene: Efter Dagsordenen bliver derefter at foretage: første Behandling af Udkast til Lov om Sundhedspolitik i Kongeriget Danmark, i Forbindelse med foreløbig Lov af 19de September 1857 om Foranstaltninger i Anledning af Cholera.*)

Lehmann: Den ærede Formand og gav Discussionsemnet som værende Udkast til Lov om Sundhedspolitik i Kongeriget Danmark i Forbindelse med foreløbig Lov af 19de September 1857 om Foranstaltninger i Anledning af Cholera. Det er om denne Forbindelse, jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger, idet Stillingen ingentunde forekommer mig at være klar. Grundlovens § 30 bestemmer, at, naar Hans Majestæt under særlige Omstændigheder maatte finde sig foranlediget til at give en foreløbig Lov, da skal denne altid forelægges den følgende Rigsdag. Denne Forelæggelse vil jo naturligvis ikke sige, at den skal forelægges til Efterretning, men der maa derved utvivlsomt forståes, — hvad der ogsaa er betegnet i § 28, som siger, at Kongen kan fremsætte Forslag til Love —, at denne Forelæggelse er en Forelæggelse som af et Udkast. Jeg haaber, at den ærede Justitsminister vil være enig med mig i, at ordentligvis vil enhver foreløbig Lov vel vedblive at have Lovskraft, indtil dens Skjæbne er afgjort ved den lovgivende Magt; men dens Forelæggelse er en Forelæggelse som af et Lovudkast, og det er altsaa selve den foreløbige Lov, der bliver at discutere, og, saavidt jeg skjønner, at votere, at antage eller forkaste. Dette er aabenbart ikke den Stilling, hvort vi i dette Øieblik befinde os. Jeg maa holde for, og jeg synes ogsaa, at det var det, den ærede Justitsminister antydede, at denne Lovs Bestemmelser skulle antages at være gaede ind i det forelagte Lovudkast saaledes, at den altsaa i ethvert Tilfælde maa bortfalde, idet der istedetfor samme vil træde navnlig Lovudkastets § 16, hvis det bliver til Lov, medens i modsat Tilfælde dette aldeles bortfalder. Jeg skal ikke nægte, at correct forekommer Forholdet mig ikke at være, ligesom jeg ogsaa meget vel kan tænke mig, at der kunde komme saadanne Stillinger, hvor det vilde være temmelig vanskeligt at besvare, hvad der var den juridisk og logisk nødvendige Følge deraf. Jeg anser det for aldeles givet og klart, at, hvis Lovudkastet om Sundhedspolitik i Kongeriget Danmark i det Hele, med eller uden Forandringer, gaar igiennem og erholder Hans Majestæts Samtykke, da bortfalder den foreløbige Lov. Forkastes Loven,

*) Udkastet findes i Anh. A Sp. 63, den foreløbige Lov smids Sp. 99.